Ábrahám Erika

Imperia vendégkönyve

eljöttek hozzám
bemásztak az ablakomon
hajnalban felzörgettek
gyere velem nyugatra
piros rózsával jöttek

cukros epret hoztak
gyűrűt kabátot
herpeszvírust húst
gyermeket hoztak

rám hagyták fölös
tárgyaikat mielőtt
külföldre mentek
meghaltak kihűltek
elcsalta őket más
nők peteérése

mellőlük fordulnak
olykor sarokba
elképzelik olyan
vagyok mint régen
virtuális jeleket
küldenek névnapomra

Imperia hátradől

újhold legyen és elég ösztrogén
olyankor azt játszom hogy szeretlek
ágyamon ülsz erektált fiúsellő
szép vagy szinte fele az egynek

elképzelem hogy múlttalan vagyunk
még nem mozdult öl csípőd ritmusára
s csak hogy a kéj mértékét fokozzam
közben én sem gondolok senki másra

első szüzei vagyunk a megszokásnak
még lehetsz nekem mint tejnek a fehér
még új a hold mondogatom magamnak
még elhiszem végül és ennyit megér